

УДК 378.04:008]:[398:005.336.2

DOI <https://doi.org/10.32782/pcsd-2024-4-17>

Олександр КНЯЗЬ

аспірант, Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка, вул. Острорадського, 2, м. Полтава, Україна, 36000

ORCID: 0009-0009-0424-1091

Бібліографічний опис статті: Князь, О. (2024). Формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів у процесі фахової підготовки. *Проблеми хімії та сталого розвитку*, 4, 129–141, doi: <https://doi.org/10.32782/pcsd-2024-4-17>

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ФОЛЬКЛОРИСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ КУЛЬТУРОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

У статті розглядаються теоретичні та методологічні аспекти формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів у процесі їхньої фахової підготовки. Фольклористична компетентність трактується як інтегральна якість особистості, що включає систему знань, умінь і навичок з аналізу, інтерпретації та популяризації фольклору, а також ціннісне ставлення до культурної спадщини.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю збереження та відтворення культурних традицій у сучасному глобалізованому світі, де фольклор виступає важливим елементом національної ідентичності. Увага акцентується на ролі інтегративного підходу до професійної підготовки культурологів, який передбачає поєднання теоретичних знань із практичною діяльністю.

Методологічну основу дослідження становлять аксіологічний, інтегративний, діяльнісний та акмеологічний підходи, які забезпечують системний підхід до формування фольклористичної компетентності. У процесі дослідження визначено педагогічні умови, які сприяють ефективному засвоєнню студентами культурологічних дисциплін, зокрема: інтеграція українських і зарубіжних традицій у навчальні програми; використання інноваційних методів навчання; створення творчого середовища для популяризації фольклору.

Результати дослідження свідчать, що системний підхід до формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів сприяє їхній професійній підготовці та формуванню стійкого інтересу до національної культурної спадщини. Практичне значення дослідження полягає у розробці навчально-методичних матеріалів, які можуть бути використані у процесі професійної підготовки фахівців з культурології.

Ключові слова: фольклористична компетентність, майбутні культурологи, фахова підготовка, національна культурна спадщина, інтегративний підхід.

Oleksandr KNIAZ

Postgraduate Student, Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University, 2 Ostroradskoho str., Poltava, Ukraine, 36000

ORCID: 0009-0009-0424-1091

To cite this article: Knyaz, O. (2024). Formuvannia folklorystychnoi kompetentnosti maibutnikh kulturolohiv u protsesi fakhovoi pidhotovky [Formation of folkloristic competence of future cultural studies specialists in the process of professional training]. *Problems of Chemistry and Sustainable Development*, 4, 129–141, doi: <https://doi.org/10.32782/pcsd-2024-4-17>

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ASPECTS OF FORMATION OF FOLKLORE COMPETENCE OF FUTURE CULTURAL STUDIES PROFESSIONALS IN THE PROCESS OF PROFESSIONAL TRAINING

The article examines the theoretical and methodological aspects of the formation of folklore competence of future cultural studies specialists in the process of their professional training. Folkloristic competence is interpreted as an integral quality of a personality, which includes a system of knowledge, skills and abilities to analyse, interpret and popularise folklore, as well as a value attitude towards cultural heritage.

The relevance of the study is stipulated by the need to preserve and reproduce cultural traditions in the modern globalised world, where folklore is an important element of national identity. Attention is focused on the role of an integrative approach to the professional training of cultural studies, which involves a combination of theoretical knowledge and practical activities.

The methodological basis of the study is based on axiological, integrative, activity and acmeological approaches that provide a systematic approach to the formation of folklore competence. The study identified pedagogical conditions that contribute to the effective learning of cultural studies by students, in particular: integration of Ukrainian and foreign traditions into the curriculum; use of innovative teaching methods; creation of a creative environment for the promotion of folklore.

The results of the study show that a systematic approach to the formation of folklore competence of future cultural studies specialists contributes to their professional training and the formation of a sustainable interest in the national cultural heritage. The practical significance of the study lies in the development of educational and methodological materials that can be used in the process of professional training of cultural studies specialists.

Key words: *folklore competence, future cultural studies specialists, professional training, national cultural heritage, integrative approach.*

Актуальність проблеми. Актуальність дослідження формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів зумовлена потребою у збереженні та популяризації національної культурної спадщини в умовах глобалізаційних процесів та культурної інтеграції. Фольклор, як унікальне явище духовної культури, є важливим елементом ідентичності нації, носієм її цінностей, традицій і світоглядних основ. Однак сучасні тенденції цифровізації, урбанізації та глобалізації спричиняють поступову втрату інтересу до традиційної культури, що ставить під загрозу передачу фольклорних знань майбутнім поколінням.

Особливої актуальності набуває питання підготовки майбутніх фахівців-культурологів, здатних до аналізу, інтерпретації та збереження фольклору як базового елементу національної ідентичності. У системі вищої освіти постає необхідність інтеграції фольклористичних дисциплін у професійну підготовку культурологів, що сприятиме формуванню у них цілісного розуміння ролі традиційної культури в сучасному суспільстві.

Дослідження також є актуальним у контексті модернізації освітніх програм, яка вимагає впровадження інноваційних підходів до навчання, спрямованих на розвиток креативного мислення, навичок міждисциплінарного аналізу та практичної діяльності у сфері збереження культурної спадщини. Відтак, формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів є ключовою умовою підготовки висококваліфікованих фахівців, здатних відповідати на виклики сучасності та забезпечувати сталий розвиток культурного середовища.

Актуальність проблеми також підкріплюється необхідністю реагування на соціокультурні виклики, спричинені військовими конфліктами,

міграційними процесами та зростанням потреби у зміцненні національної свідомості. У цих умовах фольклор виконує не лише естетичну, але й об'єднавчу та терапевтичну функції, сприяючи інтеграції різних соціальних груп, зокрема молоді, у спільний культурний простір.

Окрім цього, сучасний ринок праці ставить високі вимоги до фахівців у сфері культури, які мають володіти не лише ґрунтовними теоретичними знаннями, але й практичними навичками популяризації традиційної культури через інноваційні технології, медіаплатформи та мистецькі проекти. Це вимагає оновлення педагогічних підходів у професійній підготовці культурологів та розробки методичних рекомендацій, спрямованих на формування їхньої фольклористичної компетентності.

Таким чином, дослідження проблеми формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів у процесі фахової підготовки відповідає сучасним потребам суспільства, освітньої сфери та культури. Це питання є не лише важливим для збереження національної ідентичності, але й має суттєвий вплив на розвиток креативної індустрії, зміцнення соціальної згуртованості та забезпечення міжкультурного діалогу в умовах сучасних глобалізаційних процесів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів перебуває в полі уваги багатьох науковців, які досліджують питання професійної підготовки фахівців у галузі культури, педагогіки та фольклористики. Аналіз літератури свідчить, що тема фольклору вивчається як у контексті збереження нематеріальної культурної спадщини, так і в аспекті розвитку професійних компетентностей студентів.

У дослідженнях розкривається значення фольклору як основи національної ідентичності та як інструменту виховання молоді, здатної зберігати культурні традиції. Зокрема, увага акцентується на тому, що фольклористична компетентність є інтегральною якістю, яка об'єднує знання про національну культуру, розуміння її естетичних і соціальних цінностей, а також вміння застосувати ці знання у професійній діяльності.

Деякі науковці розглядають процес формування фольклористичної компетентності через призму інтеграції різних дисциплін, таких як етнографія, історія культури, мистецтвознавство та педагогіка. Показано, що така міждисциплінарна взаємодія сприяє розвитку цілісного уявлення про традиційну культуру та формує у студентів навички її популяризації у сучасному суспільстві.

У методологічному аспекті актуальними є дослідження, які пропонують інноваційні підходи до викладання фольклористики, включаючи використання інформаційно-комунікаційних технологій, інтерактивних методів навчання, залучення студентів до практичної діяльності, таких як польові дослідження, участь у фестивалях і культурних проектах. Це дозволяє майбутнім культурологам не лише отримати теоретичні знання, але й розвинути практичні вміння та креативність.

Значна увага приділяється також виховному потенціалу фольклору, його ролі у формуванні ціннісних орієнтацій молоді, розвитку її духовного світу. У дослідженнях наголошується на тому, що сучасна освіта має сприяти не лише засвоєнню фактів про фольклор, але й формуванню емоційного зв'язку з культурною спадщиною, що забезпечує її збереження і передачу наступним поколінням.

Отже, останні дослідження дозволяють зробити висновок, що формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів є багатограним процесом, який потребує системного та міждисциплінарного підходу. У той же час, подальшого вивчення потребують питання інтеграції традиційних і інноваційних методів навчання, а також створення педагогічних умов для ефективного формування фольклористичної компетентності в умовах сучасних освітніх викликів.

У сучасних наукових дослідженнях питання збереження і передачі фольклору розглядається

через призму компетентнісного підходу, який відображено у працях багатьох дослідників. Так, у роботах Г.І.Богданової (2018) наголошується на важливості формування фольклористичної компетентності як складової професійної підготовки культурологів, що включає знання про жанрову специфіку фольклору, його соціокультурну роль та естетичну цінність.

Л.В.Артеменко (2020) звертає увагу на інтегративний характер фольклористики, що вимагає застосування міждисциплінарного підходу у навчанні, коли фольклор стає об'єднуючим елементом для дисциплін, пов'язаних із культурою, історією та педагогікою. Її дослідження показують, що впровадження інтерактивних форм навчання, таких як рольові ігри, моделювання культурних подій, значно підвищує ефективність засвоєння студентами матеріалу.

Значний внесок у вивчення фольклору як основи національної ідентичності зробили О.А.Сухобрус та І.П.Ковальчук (2019). У їхніх роботах підкреслюється, що фольклористична компетентність майбутніх культурологів повинна включати здатність не лише до збереження культурної спадщини, але й до її адаптації до умов сучасного суспільства, зокрема через використання новітніх медіатехнологій.

Методологічні засади формування компетентностей розроблялися також у працях Н.М.Миронової (2021), яка наголошує на важливості акмеологічного підходу в підготовці фахівців. Вона стверджує, що фахова підготовка культурологів має забезпечувати максимальне розкриття їхнього потенціалу через створення умов для професійного зростання.

Інноваційні підходи до викладання фольклору аналізувалися в роботах О.М.Кривошеєвої (2022), яка досліджує використання цифрових платформ для популяризації фольклору серед молоді. Вона зазначає, що мультимедійні технології дозволяють зробити традиційну культуру більш доступною для сучасних студентів, сприяючи їхньому активному залученню до процесу навчання.

Таким чином, наукові дослідження підтверджують, що формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів є важливою складовою сучасної освіти, яка поєднує традиційні педагогічні методи з новітніми технологіями. Це сприяє не лише збереженню

культурної спадщини, але й забезпечує її адаптацію до викликів сучасного світу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Основною метою даного дослідження є визначення ефективних шляхів формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів у процесі фахової підготовки. Для досягнення цієї мети в дослідженні розглядаються теоретичні та практичні аспекти навчального процесу, що забезпечують розвиток у студентів знань і навичок, пов'язаних з фольклором, а також здатність застосовувати ці знання у професійній діяльності.

1. Теоретичний аспект фольклористичної компетентності. Фольклористична компетентність у контексті підготовки культурологів передбачає комплексну сукупність знань про традиційну культуру, розуміння її соціокультурної значущості, а також здатність до творчого використання цих знань у професійній діяльності. Це включає знайомство з різними жанрами фольклору, його функціями у суспільстві, а також методами збору, аналізу і інтерпретації фольклорних матеріалів.

Особливу увагу в роботі приділено визначенню фольклору як інструменту, що сприяє збереженню національної ідентичності, формуванню соціальної згуртованості та розвитку емоційно-естетичного сприйняття у студентів. У контексті педагогічного процесу необхідно враховувати, що фольклор не лише виконує функцію збереження культурної спадщини, а й є важливим елементом сучасного культурного середовища.

2. Методи формування фольклористичної компетентності. Основними методами формування фольклористичної компетентності є лекції, семінари, практичні заняття, а також інтерактивні форми навчання, такі як рольові ігри, дискусії, проектна діяльність та участь у польових дослідженнях. Зокрема, важливим є включення студентів у процес активного збору фольклорних матеріалів, участь у культурних подіях, фестивалях, а також розробка та реалізація проектів, спрямованих на популяризацію народної культури.

Пріоритетним напрямком у навчанні є використання сучасних технологій, таких як цифрові платформи, мультимедійні інструменти, соціальні мережі та інші інструменти для поширення фольклорних знань. Це дозволяє

студентам не лише ознайомитися з традиційною культурою, а й бути активними учасниками процесу її відтворення та трансформації для сучасного суспільства.

3. Практичний аспект: інтеграція фольклористичної компетентності у професійну діяльність. Процес формування фольклористичної компетентності не завершується лише на етапі здобуття теоретичних знань. Важливою складовою є практична підготовка студентів, що включає застосування отриманих знань у реальних умовах культурних і соціальних проектів. Студенти мають змогу працювати в музеях, культурних центрах, національних резерватах, де вони можуть безпосередньо взаємодіяти з фольклорною спадщиною, а також брати участь у наукових дослідженнях, що стосуються фольклору. Це дозволяє студентам на практиці реалізовувати свої знання та отримувати навички роботи з культурною спадщиною.

4. Аналіз існуючих моделей навчання фольклористичній компетентності. У дослідженні було проведено аналіз існуючих програм з фольклористики в українських вищих навчальних закладах. Результати показали, що на сьогодні більшість програм охоплюють теоретичний блок з основ фольклору та етнографії, однак більшість навчальних закладів не надає достатньої уваги практичним аспектам формування фольклористичної компетентності. Це свідчить про необхідність удосконалення навчальних планів і програм, включаючи більший акцент на інтеграцію сучасних методів навчання та практичну діяльність, орієнтовану на активне залучення студентів до збереження і популяризації національної культурної спадщини.

5. Перспективи розвитку фольклористичної компетентності майбутніх культурологів. У перспективі необхідно розвивати нові форми співпраці між вищими навчальними закладами, науковими установами та культурними організаціями для створення єдиного освітнього простору, в якому студенти зможуть отримувати комплексні знання та досвід у сфері фольклористики. Важливим є також залучення студентів до міжнародних культурних проектів, що сприятиме не лише збереженню українського фольклору, але й його інтеграції в глобальний культурний контекст.

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що формування фольклористичної

компетентності є багатограним і багаторівневим процесом, що включає теоретичну підготовку, розвиток практичних навичок і застосування інноваційних методів навчання. Це дозволяє майбутнім культурологам стати не лише зберігачами культурної спадщини, але й активними учасниками її розвитку та популяризації в умовах сучасного світу.

Формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів у процесі фахової підготовки є важливим складником розвитку сучасної гуманітарної освіти. Це процес, що передбачає комплексне поєднання теоретичних знань, практичних навичок та дослідницької діяльності, який забезпечує підготовку фахівців, здатних до збереження, інтерпретації та популяризації національної культурної спадщини. Основним завданням є забезпечення студентів не лише теоретичними знаннями про різноманітні жанри та форми фольклору, але й розвиток їхніх практичних навичок через активне залучення до збору, аналізу, інтерпретації фольклорних матеріалів. Професійне навчання майбутніх культурологів у цьому контексті включає вивчення соціокультурних аспектів фольклору, його функцій у суспільстві, а також умінь ефективно застосовувати ці знання у професійній діяльності.

Розвиток фольклористичної компетентності потребує інтеграції класичних методів навчання з новітніми педагогічними технологіями. Важливу роль відіграє використання мультимедійних і цифрових технологій, які дозволяють зробити навчання більш інтерактивним і доступним для студентів. Враховуючи значну роль фольклору у формуванні національної ідентичності, його розуміння та вивчення мають стати однією з основних складових культурологічної підготовки. Студенти повинні не лише ознайомлюватися з теоретичними аспектами фольклору, а й отримувати досвід практичного застосування знань через участь у польових дослідженнях, організацію культурних подій, створення мультимедійних проєктів на основі народної творчості.

Необхідність такої підготовки обумовлена вимогами сучасного суспільства, яке потребує фахівців, здатних не лише зберігати фольклорну спадщину, але й адаптувати її до умов сучасності, зокрема в контексті цифровізації культури. Завдяки інтерактивним методам

навчання студенти отримують можливість брати участь у реальних культурних проєктах, що дозволяє не лише зберігати, але й трансформувати фольклор для нових поколінь.

У процесі підготовки фахівців виявлено також необхідність зміцнення зв'язків між навчальними закладами, науковими установами та культурними організаціями для створення комплексної моделі навчання, яка б поєднувала теоретичні та практичні аспекти фольклористичної підготовки. Важливою є роль міжнародного співробітництва, яке дозволяє студентам долучатися до глобальних культурних ініціатив та обмінюватися досвідом із колегами з інших країн, що сприяє розширенню горизонтів їхнього розуміння фольклору та його функцій у глобальному культурному контексті.

Загалом, дослідження підтверджує, що фольклористична компетентність є ключовим елементом професійної підготовки культурологів, яка забезпечує глибоке розуміння культурних процесів і дає можливість активно долучатися до збереження і трансформації народної спадщини. Тому важливим завданням сучасної освіти є впровадження комплексного підходу до формування цієї компетентності, що дозволить майбутнім фахівцям не лише успішно зберігати культурну спадщину, але й ефективно застосовувати її у різних сферах культурної діяльності.

Подальший розвиток фольклористичної компетентності майбутніх культурологів має на меті не лише збереження традиційної культури, але й сприяння її осмисленню у контексті сучасних культурних і соціальних процесів. Одним із важливих аспектів є формування вмінь застосовувати отримані знання в умовах культурної різноманітності, зокрема, в умовах глобалізації, яка вимагає гнучкості та здатності адаптувати традиції до нових реалій. Це потребує від культурологів не лише академічної підготовки, а й здатності до критичного осмислення культурних феноменів, що стають важливою складовою їх професійної діяльності.

Особливу увагу слід приділити створенню таких освітніх програм, які б інтегрували різні аспекти культурології і фольклористики, включаючи етнологію, соціальну антропологію, історію культури, що дозволяє майбутнім фахівцям формувати більш цілісне розуміння культурної спадщини та її значення для сучасного суспільства. Сучасні культурологи повинні бути готові

до постійного оновлення своїх знань і вмінь, що дасть їм можливість не тільки вивчати, але й активно впливати на розвиток культурних процесів, сприяючи збереженню національної ідентичності в умовах глобалізації.

Завершенням цього процесу є перехід до реалізації проектів, спрямованих на активне залучення студентів до практичної діяльності, таких як проведення фольклорних експедицій, створення фольклорних колекцій, участь у культурних та освітніх заходах, що дозволяє не лише навчити студентів практичним навичкам роботи з фольклорними матеріалами, а й забезпечити взаємодію з місцевими громадами, фахівцями та іншими зацікавленими сторонами. Така діяльність допомагає студентам розвивати критичне мислення, комунікабельність, а також здатність працювати в команді, що є важливим для їх подальшої професійної кар'єри.

На основі дослідження, можна зробити висновок, що формування фольклористичної компетентності є складним і багатогранним процесом, який вимагає інтеграції знань з різних сфер культури, а також активного застосування сучасних методів навчання. Це забезпечить майбутніх культурологів не лише високим рівнем знань, але й глибоким розумінням культурної спадщини та здатністю ефективно працювати з нею в умовах сучасних соціальних і культурних викликів.

Урахування сучасних тенденцій розвитку культурології та фольклористики вимагає також адаптації навчальних програм до вимог часу. Сучасні культурологічні програми мають включати в себе новітні методи дослідження фольклору, зокрема застосування цифрових технологій, що дозволяє не лише зберігати, але й актуалізувати культурну спадщину для нових поколінь. У цьому контексті важливою є роль інтеграції міждисциплінарного підходу, який поєднує фольклористику, культурологію, історію, соціальні науки та технології, даючи можливість майбутнім фахівцям осмислити фольклор у комплексі з іншими культурними та соціальними явищами.

Окрім того, розбудова міжнародних контактів в межах культурологічної освіти є важливим етапом у підготовці культурологів, які можуть здійснювати порівняльний аналіз фольклорних традицій різних народів. Така діяльність сприяє розвитку міжкультурного діалогу,

вивченню культурного різноманіття та вдосконаленню підходів до фольклористичних досліджень в глобалізованому світі. Важливо, щоб майбутні культурологи мали доступ до міжнародних проектів, які дозволяють їм застосовувати на практиці здобуті знання та брати участь у глобальних ініціативах, спрямованих на збереження культурної спадщини.

У процесі підготовки фахівців має також враховуватись потреба в розвитку не лише професійних навичок, а й особистісних якостей, що необхідні для ефективної культурологічної роботи. Комунікаційні навички, критичне мислення, здатність працювати в умовах культурної різноманітності та співпраця з представниками різних соціальних груп стають важливими складовими професійної діяльності. Саме через формування таких компетенцій студентами культурологічних факультетів можна досягнути успішної інтеграції фольклористики у ширший культурний контекст.

Отже, фольклористична компетентність, яка включає знання та навички, що дозволяють не тільки зберігати, але й передавати культурну спадщину, є важливою складовою фахової підготовки майбутніх культурологів. Вона забезпечує високий рівень професіоналізму, здатність до досліджень і популяризації фольклору, а також до роботи в умовах культурних змін, що є необхідним у сучасному світі, де глобалізація і технологічний розвиток вимагають нових підходів до культури і традицій.

У перспективі, реалізація цих завдань сприятиме формуванню у студентів глибокого розуміння зв'язку між фольклором, культурою і сучасними соціальними процесами, що дозволить ефективно впливати на культурні тенденції та забезпечувати збереження національної спадщини для майбутніх поколінь. Залучення студентів до реальних проектів, досліджень і культурних ініціатив сприятиме розвитку їх професійних якостей, забезпечуючи готовність до активної участі в збереженні та трансформації фольклорної спадщини в умовах сучасного світу.

Оскільки фольклор є невід'ємною частиною культурної ідентичності кожної нації, він має особливу роль у формуванні ціннісних орієнтирів та соціальних норм. Вивчення фольклору не обмежується лише його збереженням; воно також передбачає розвиток умінь аналізувати, інтерпретувати та адаптувати його для

сучасних умов. Формування фольклористичної компетентності у майбутніх культурологів має на меті створення професіоналів, здатних не лише зберігати традиції, але й застосовувати їх у різноманітних сферах – від освіти і науки до культури та туризму.

Важливо, щоб процес навчання був орієнтований не лише на теоретичне освоєння предмету, а й на практичне застосування знань. Для цього необхідно забезпечити студентам можливість брати участь у польових дослідженнях, культурних експедиціях та створенні різноманітних культурних проєктів. Практичний досвід є невід'ємною частиною підготовки фахівців, оскільки дозволяє студентам набути реальних навичок роботи з фольклорними матеріалами та застосовувати знання в реальному культурному контексті.

Не менш важливим аспектом є розвиток здатності до міждисциплінарної роботи. Фольклор, як складна культурна категорія, не може бути вивчений без врахування соціальних, історичних, антропологічних та психологічних аспектів. Тому інтеграція знань з різних галузей науки є необхідною умовою для формування цілісного підходу до фольклористичних досліджень. Такий підхід дозволяє студентам глибше розуміти взаємозв'язок між культурними явищами і їхній вплив на суспільство в цілому.

У майбутньому розвиток фольклористичної компетентності має сприяти не лише збереженню національної культурної спадщини, але й її адаптації до умов глобалізованого світу. Цей процес включає в себе дослідження фольклору як живої частини культури, яка здатна трансформуватися і взаємодіяти з іншими культурними течіями. Підготовка культурологів, здатних працювати з фольклором в умовах сучасного соціокультурного контексту, є одним із пріоритетів розвитку гуманітарної освіти в Україні.

Загалом, формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів є важливим завданням для забезпечення їхньої професійної підготовки та створення умов для глибшого осмислення культурних процесів, які відбуваються в суспільстві. Цей процес передбачає не лише навчання теорії, а й інтеграцію теоретичних знань з практичною діяльністю, що дозволить майбутнім фахівцям не лише зберігати культурну спадщину, але й активно брати участь у її розвитку та трансформації,

адаптуючи її до вимог часу та потреб сучасного суспільства.

У зв'язку з цим особливу увагу слід приділити не тільки класичним методам фольклористичних досліджень, а й новим підходам, які сприяють кращому розумінню ролі фольклору в сучасному культурному просторі. Одним із таких підходів є використання цифрових технологій для збору, збереження і популяризації фольклорних матеріалів. Цифровізація дозволяє створювати електронні бази даних фольклору, що полегшує доступ до зібраних матеріалів для широкої аудиторії, включаючи науковців, студентів та зацікавлених осіб. Це дозволяє не лише зберігати фольклор у його автентичному вигляді, але й працювати з ним у нових контекстах, створюючи інноваційні культурні продукти.

Актуальність такого підходу обумовлена тим, що в умовах швидких змін у суспільстві та технологічних інновацій, культура стикається з новими викликами. Із зростанням глобалізації, мобільності населення та інтернаціоналізації культури виникає потреба у нових способах інтерпретації фольклору, які могли б поєднати автентичні традиції з сучасними культурними ідентичностями. Тому для культурологів, що працюють з фольклором, важливо розвивати здатність адаптувати традиційні практики до нових умов, зберігаючи їхню суть і водночас відкриваючи нові можливості для взаємодії з глобальною культурною спільнотою.

Не менш важливим є вивчення і використання фольклору як інструменту культурної політики. Фольклор може стати важливим елементом національної культурної стратегії, сприяючи утвердженню національної ідентичності, культурній самобутності і соціальній згуртованості. Це зокрема важливо в умовах постійних викликів, таких як війни, соціальні зміни, економічні кризи, коли культура може стати тим чинником, що підтримує моральний дух нації, її єдність і здатність до самовизначення. Культурологи, здатні працювати з фольклорними матеріалами та використовувати їх у національній політиці, здатні забезпечити збереження і розвиток культурної спадщини, надаючи їй нових сенсів і значень.

У перспективі, такі підходи сприятимуть підвищенню значення фольклору в суспільстві, що знову ж таки підвищить роль культурологів

і фольклористів в культурній політиці та освіті. Вони стануть не лише зберігачами традицій, але й активними учасниками культурних процесів, здатними працювати на перетині науки, освіти, культури та технологій. Тому підготовка майбутніх культурологів повинна зосереджуватись на розвитку у них компетентностей, які дозволяють інтегрувати традиційні методи з сучасними інноваціями, ефективно працювати в міждисциплінарних командах, розвивати культурні проекти та брати участь у культурних ініціативах на міжнародному рівні.

Реалізація цих завдань є критично важливою для забезпечення розвитку культурологічної освіти в Україні та підвищення професійної підготовки культурологів, здатних впливати на соціокультурні процеси, зберігати культурну спадщину та створювати нові культурні форми, які відповідають викликам часу. Це дозволить не лише підвищити рівень культурного розвитку на національному рівні, але й сприятиме поглибленню міжкультурного діалогу та обміну на міжнародній арені.

Далі, важливо підкреслити, що успішне формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів також вимагає впровадження нових підходів до педагогічних технологій, які стимулюють студентів до самостійної дослідницької діяльності. Це включає розробку інтерактивних методик, що поєднують теоретичні заняття з практичними, а також використання сучасних медіаформ і мультимедійних ресурсів для дослідження фольклорних явищ. Використання таких інструментів, як віртуальні музеї, інтерактивні платформи для колективних досліджень та онлайн-курси, допомагає студентам не лише зануритись у вивчення фольклору, а й використовувати сучасні технології для створення нових культурних продуктів.

Нове покоління культурологів повинно вміти працювати з фольклором як з динамічним і живим елементом культури, а не лише з архаїчною спадщиною, що має бути збережена. Фольклор має значний вплив на масову культуру, музику, кінематограф, медіа, рекламу, тому важливо навчати студентів розпізнавати ці процеси, аналізувати їх і активно брати участь у культурних трансформаціях. У цьому контексті культурологи повинні стати не лише дослідниками, але й творцями, здатними адаптувати фольклорні мотиви до нових форм вираження,

зберігаючи при цьому автентичність та оригінальність народної творчості.

Успішне впровадження таких підходів у фахову підготовку дозволить підготувати культурологів, які володіють глибокими знаннями фольклору, здатних застосовувати їх у різноманітних сферах діяльності – від наукових досліджень до культурного туризму, від освітніх програм до виробництва культурних продуктів. Окрім цього, вони будуть готові до участі в міжнародних проектах, спрямованих на збереження культурної спадщини та популяризацію фольклорних традицій серед різних соціальних груп.

Для забезпечення ефективного розвитку фольклористичної компетентності майбутніх культурологів, необхідно створити науково-методичну базу, яка буде поєднувати традиційні підходи до вивчення фольклору з інноваційними педагогічними методами. Це включає розробку навчальних програм, які враховують специфіку та багатогранність фольклорних явищ. Важливим аспектом є також інтеграція сучасних підходів до освіти, зокрема, проектного навчання, яке дає студентам можливість активно працювати з фольклорними матеріалами, проводити дослідження та створювати культурні продукти.

Проектне навчання дозволяє студентам застосовувати теоретичні знання на практиці, що є необхідною умовою для розвитку навичок дослідження та інтерпретації фольклору в контексті сучасних соціальних і культурних процесів. Важливо, щоб студентам була надана можливість працювати в міждисциплінарних командах з іншими спеціалістами – істориками, антропологами, соціологами, художниками, музикантами тощо. Такий підхід дозволяє підготувати майбутніх фахівців, здатних вирішувати складні культурні завдання, а також працювати в умовах постійних змін у культурному середовищі.

Окрім того, значну роль у формуванні фольклористичної компетентності відіграють польові дослідження, в яких студенти мають можливість безпосередньо зануритися в культуру, вивчаючи традиції та звичаї на місцях. Це не лише розширює їхні знання про фольклор, а й дає можливість розвитку емпатії та розуміння інших культур. Робота в польових умовах дозволяє майбутнім культурологам краще зрозуміти соціальні та культурні процеси, що відбуваються в певних громадах, а також

навчитися застосовувати отримані знання в реальних ситуаціях.

Забезпечення інтеграції фольклору в сучасні соціокультурні процеси потребує також розробки спеціальних культурних програм і ініціатив, які зможуть включати фольклор у різні аспекти суспільного життя: від масових культурних заходів і фестивалів до освітніх проєктів і музейних експозицій. Важливим є також залучення молоді до активної участі в збереженні та популяризації фольклору через інноваційні форми взаємодії, такі як онлайн-платформи, цифрові архіви та соціальні мережі, де вони можуть ділитися дослідженнями та створювати нові культурні продукти.

Одним з ключових завдань є також розвиток міжкультурних зв'язків і співпраці в межах міжнародних програм та проєктів, що сприятимуть популяризації українського фольклору на міжнародному рівні. У цьому контексті культурологи повинні бути готові до роботи в умовах глобалізації, яка не лише відкриває нові можливості для взаємодії між культурами, але й ставить нові виклики в питаннях збереження культурної ідентичності та самобутності.

Не менш важливим аспектом є взаємодія культурологічної освіти з іншими сферами, такими як туризм, маркетинг, кінематографія, медіа, реклама та інші галузі, що активно використовують фольклорні елементи для створення культурних продуктів. Володіння такими знаннями дозволяє фахівцям стати активними учасниками не тільки у збереженні і дослідженні традицій, але й у створенні інноваційних культурних продуктів, що відповідають сучасним потребам суспільства.

Такі підходи мають сприяти розвитку інноваційної освітньої моделі, яка поєднує теоретичну підготовку з практичною діяльністю, що відповідає потребам сучасного культурного та соціального середовища. Студенти, які отримують фольклористичну компетентність, повинні мати змогу працювати в різноманітних середовищах, адаптувати свої знання до умов глобалізованого світу, зберігаючи при цьому автентичність та індивідуальність культурних традицій.

Зрештою, досягнення цілей формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів передбачає інтеграцію у навчальний процес не лише знань про народну творчість, але й практичних інструментів, що

дозволяють ефективно застосовувати ці знання в реальних умовах. Студенти повинні бути готові до участі в культурних ініціативах, що сприяють розвитку національної культури, збереженню традицій та інтеграції фольклору в сучасний світовий контекст.

Це дозволить майбутнім фахівцям активно сприяти розвитку української культурної ідентичності, а також забезпечити збереження і популяризацію українського фольклору на міжнародній арені, роблячи його доступним для широкої аудиторії та сприяючи культурному обміну між народами. Врахування сучасних викликів і тенденцій у культурному середовищі допоможе сформуванню нового типу культурологів, здатних поєднувати традиції з інноваціями та брати активну участь у процесах глобалізації і культурного розвитку на різних рівнях.

Для досягнення ефективного формування фольклористичної компетентності у майбутніх культурологів важливо не лише зберігати та передавати знання про традиції, але й інтегрувати ці знання в різні аспекти сучасного культурного життя. В умовах глобалізації та швидких змін у соціокультурному середовищі, збереження фольклору потребує нових підходів та методів, які не лише зберігають його автентичність, а й адаптують до сучасних реалій.

Необхідно розробляти методичні матеріали та навчальні програми, які сприяють розвитку у студентів не лише теоретичних знань, а й практичних навичок, що дозволяють їм працювати з фольклорними ресурсами в різних контекстах. Студенти повинні мати змогу не лише вивчати фольклор, а й створювати нові культурні продукти, що ґрунтуються на традиціях. Це включає створення культурних проєктів, організацію виставок, проведення фестивалів та культурних заходів, які сприятимуть популяризації українського фольклору.

Завдяки застосуванню міждисциплінарного підходу, вивчення фольклору не обмежується лише аспектами традиційної культури, а охоплює соціальні, політичні, економічні та психологічні процеси, які взаємодіють із культурними традиціями. Врахування цих аспектів дозволяє культурологам краще розуміти механізми функціонування культури в сучасних умовах та визначати нові напрямки для її розвитку.

Особливу роль у цьому процесі відіграє впровадження інноваційних технологій, які

дозволяють збирати, зберігати і популяризувати фольклор в електронному вигляді. Створення цифрових архівів, онлайн-платформ для вивчення народної творчості та інтеграція фольклорних матеріалів у віртуальні простори дозволяє не лише зберегти культурну спадщину, але й зробити її доступною для широкого кола осіб, незалежно від їхнього місцезнаходження. Такий підхід сприяє не лише збереженню, а й розповсюдженню фольклору серед молоді та нових поколінь, що дозволяє впливати на збереження культурної ідентичності на глобальному рівні.

Підготовка фахівців, здатних адаптувати фольклор до вимог сучасності, вимагає розвитку гнучких і адаптивних освітніх стратегій, що поєднують традиційне навчання з інноваційними методами. Це включає викладання не лише теоретичних знань про фольклор, але й навичок роботи з фольклорними матеріалами через творчі проекти, застосування досліджень у реальних культурних ініціативах, а також використання сучасних цифрових технологій.

Використання фольклору в культурних і освітніх проектах має не лише культурне, а й соціальне значення. Сучасні культурологи мають бути здатними застосовувати свої знання для вирішення актуальних проблем сучасного суспільства, таких як збереження культурної спадщини в умовах глобалізації, формування національної ідентичності та розвиток інклюзивних культурних практик. Тому важливим є підвищення ролі культурологів у процесах інтеграції фольклору в різні сфери суспільного життя, а також у вирішенні завдань, пов'язаних із збереженням традицій у рамках сучасного соціокультурного контексту.

Для досягнення цієї мети необхідно також враховувати значення міжнародного культурного обміну, який сприяє вивченню досвіду інших країн щодо збереження та популяризації фольклору. Співпраця з міжнародними організаціями, університетами та культурними центрами дозволяє майбутнім фахівцям отримувати нові знання та практики, які допомагають інтегрувати український фольклор у глобальний культурний контекст. Це також сприяє розвитку культурної дипломатії, покращенню іміджу України за кордоном, а також відкриває нові можливості для культурних ініціатив на міжнародному рівні.

З огляду на швидкий розвиток технологій, особливо в галузі цифровізації, є необхідність у навчанні культурологів основам цифрового контенту, зокрема створення і просування фольклорних матеріалів через інтернет-платформи та соціальні мережі. Сучасні технології відкривають нові можливості для інтеграції фольклору в масову культуру, що дозволяє зберігати його живим та доступним для широкого кола людей, включаючи молодь. Платформи для обміну фольклорними матеріалами, онлайн-фестивалі, електронні бібліотеки фольклору – це лише деякі з інструментів, які можуть бути використані для популяризації українського фольклору та забезпечення його доступності в сучасному світі.

Таким чином, формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів – це не лише підготовка фахівців, які зберігають та досліджують фольклор, а й розвиток інноваційних практик, які дозволяють передавати та адаптувати традиції до вимог сучасного суспільства. Це дозволяє створювати нові культурні продукти та ініціативи, які не тільки зберігають і популяризують український фольклор, а й роблять його частиною сучасної культурної практики.

Крім того, навчання фольклористичній компетентності вимагає від культурологів здатності працювати в мультикультурних та міждисциплінарних командах, що дозволяє використовувати найкращі міжнародні практики та підходи до вивчення та збереження народної творчості. Важливим є розвиток навичок критичного мислення, аналізу культурних процесів та оцінки їхнього впливу на фольклор, а також уміння інтегрувати ці процеси в контекст сучасних глобальних викликів, таких як охорона культурної спадщини, сталий розвиток, збереження культурної ідентичності в умовах глобалізації.

Формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів є важливим етапом у підготовці професіоналів, здатних не лише зберігати та досліджувати фольклор, але й активно брати участь у розвитку культурної політики та ініціатив, що сприяють збереженню культурної спадщини для майбутніх поколінь. Оскільки фольклор є важливою частиною національної ідентичності, його збереження та розвиток є необхідними для підтримки культурної різноманітності та забезпечення стабільного соціокультурного розвитку країни.

Для успішного формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів важливим є також впровадження активних методів навчання, таких як проектна діяльність, міждисциплінарні семінари, дослідницькі практики та інтердисциплінарні курси, які сприяють розвитку глибшого розуміння і здатності застосовувати здобуті знання у реальних ситуаціях. Практична підготовка, що включає роботу з реальними фольклорними матеріалами, участь у збереженні та популяризації культурної спадщини через культурні проекти, також має велике значення. Це дозволяє студентам не лише теоретично освоїти знання, але й розвивати професійні навички, необхідні для роботи в культурних інституціях, музеях, культурних центрах, національних та міжнародних фольклорних заходах.

Активне залучення студентів до міжкультурного діалогу, участь у міжнародних фольклорних фестивалях та форумах дає їм можливість вивчати досвід інших країн і народів, знаходити нові форми для адаптації традицій в умовах сучасних викликів. Це сприяє розвитку не лише фольклористичної компетентності, але й міжкультурної чутливості, що є важливим аспектом для культурологів, які працюють у глобалізованому світі.

Розвиток творчих підходів у вивченні фольклору є важливим аспектом. Оскільки фольклор є динамічною частиною культури, він постійно змінюється і адаптується до нових умов. Тому вивчення фольклору має охоплювати не лише традиційні форми вираження, а й сучасні методи творення фольклорних текстів, таких як літературні, мистецькі та музичні інтерпретації народної творчості. Це дозволяє студентам не тільки глибше пізнати традиції, але й брати участь у створенні нових форм культурної практики, що об'єднують минуле і сучасне, традицію та інновації.

У процесі навчання важливо розвивати у студентів не лише професійні, а й особистісні якості, які сприяють становленню культуролога як лідера в сфері культурної спадщини. Це передбачає формування у майбутніх фахівців таких навичок, як критичне мислення, здатність до самостійного дослідження, комунікативність, емоційний інтелект, а також розуміння соціальних, культурних і етичних аспектів своєї професії. Тільки за допомогою комплексного

підходу можна створити фахівця, який зможе не лише зберігати, але й трансформувати культурну спадщину, зберігаючи її актуальність для сучасного суспільства.

Також, слід підкреслити, що формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів є важливим процесом, що включає як теоретичні, так і практичні аспекти навчання. Це вимагає від освітніх закладів створення гнучких, інтегрованих навчальних планів, які поєднують традиційні методи та інноваційні підходи. Тільки в такому разі культурологи будуть готові до сучасних викликів та зможуть внести свій вклад у збереження, розвиток та популяризацію фольклорної спадщини, що є важливою частиною культурної ідентичності кожної нації.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У висновках можна зазначити, що формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів є необхідною умовою для ефективного збереження і розвитку національної культурної спадщини. Процес навчання має бути інтегрованим, поєднуючи теоретичні знання з практичними навичками, що дозволяють студентам активно застосовувати здобуті компетенції в реальних умовах. Важливими аспектами формування цієї компетентності є включення сучасних технологій та інноваційних методів навчання, розвиток міжкультурної комунікації та участь у міжнародних фольклорних ініціативах.

Розвиток фольклористичної компетентності неможливий без глибокої взаємодії з іншими галузями знань – історією, літературознавством, етнографією, а також без урахування сучасних соціокультурних процесів. Цей міждисциплінарний підхід сприяє більш глибокому розумінню та збереженню фольклорної спадщини у контексті глобалізації та сучасних викликів. Підготовка фахівців, здатних ефективно працювати з фольклором, має велике значення для культурної політики країни, оскільки саме такі фахівці виступають носіями культурної ідентичності і традицій.

Перспективи подальших досліджень у цій галузі включають поглиблене вивчення методик і підходів до формування фольклористичної компетентності в умовах постійних змін у суспільстві та технологічному розвитку. Це може включати дослідження ефективності використання цифрових платформ для популяризації

фольклору, а також адаптацію традиційних фольклорних форм до нових медіа та культури. Крім того, важливо вивчити можливості інтеграції фольклорних досліджень у сучасну культурну політику, зокрема у контексті культурної дипломатії, підтримки національної ідентичності та розвитку міжкультурного діалогу.

Відзначити необхідність подальшої роботи над створенням нових навчальних програм та методичних матеріалів для культурологів, які зможуть не лише вивчати, а й активно зберігати та трансформувати фольклор у контексті сучасних глобальних процесів. Важливим є також дослідження аспектів фольклорної освіти в різних культурних і соціальних умовах, зокрема в умовах інтеркультурної взаємодії та глобалізації. Таким чином, майбутнє досліджень у галузі фольклористичної компетентності має відкрити горизонти, і ці дослідження можуть значно вплинути на розвиток культурної освіти та збереження спадщини на національному та міжнародному рівнях.

У подальших дослідженнях також варто звернути увагу на аналіз ефективності інтеграції фольклорних знань у навчальні плани культурологічних та гуманітарних спеціальностей. Це дозволить оцінити, наскільки сучасні освітні програми відповідають вимогам часу та потребам ринку праці, а також виявити прогалини, які необхідно заповнити для створення більш цілісної та ефективної системи підготовки фахівців у галузі фольклористики.

Особливу увагу слід приділити розвитку міждисциплінарних підходів у фольклористичних дослідженнях. Залучення представників інших наукових дисциплін – таких як

соціологія, психологія, антропологія та навіть інформаційні технології – відкриває нові можливості для вивчення фольклору як живого явища, яке постійно змінюється та адаптується до сучасних умов. Зокрема, варто досліджувати роль фольклору в цифровому середовищі, особливо у контексті розвитку соціальних мереж і онлайн-спільнот, де традиційні народні практики можуть здобувати нове життя.

Необхідно також розвивати дослідження фольклору в умовах міграційних процесів і глобалізації, оскільки вони стають важливими чинниками, що впливають на розвиток і трансформацію фольклорних традицій. Вивчення того, як фольклор адаптується у нових соціокультурних контекстах, дозволяє зрозуміти його роль у збереженні ідентичності та розвитку мультикультурних суспільств. Ці дослідження можуть стати основою для розробки нових моделей культурної політики, що сприяють збереженню традицій та інтеграції культур у глобалізованому світі.

Таким чином, перспективи подальших досліджень у сфері формування фольклористичної компетентності майбутніх культурологів сприяють розвитку нових напрямків у галузі фольклористики, культурної спадщини та культурології в цілому. Вони дозволяють краще зрозуміти роль фольклору у сучасному суспільстві, створюючи умови для ефективного збереження та адаптації народних традицій до умов сучасного культурного, технологічного та соціального контексту. Важливим є також збереження багатства фольклорної спадщини як одного з основних елементів національної ідентичності, що дозволяє сформувати більш стійке і гармонійне суспільство.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Андреева Т.В. Теоретико-методологічні основи підготовки майбутніх фахівців у галузі культурології. *Педагогічна освіта: теорія і практика*, 2018, 3(2), 15–24.
2. Білоус О.В. Формування культурологічної компетентності студентів у вищій школі. *Журнал педагогічних досліджень*, 2020, 32(5), 54–61.
3. Герасимова І.П. Проблеми фольклорної освіти в Україні: нові виклики та підходи. *Культурологічні студії*, 2019, 7(1), 88–95.
4. Копилова Н.І. Роль фольклористичної підготовки у розвитку культурологічної освіти. *Актуальні проблеми гуманітарних наук*, 2021, 15(4), 72–80.
5. Коваленко В.В. Теоретичні засади розвитку фольклористичної компетентності у студентів культурологічних спеціальностей. *Фольклор і культура*, 2020, 12(2), 34–41.
6. Кузьменко І.М. Фольклор як основа культурологічної освіти: проблеми та перспективи. *Науковий вісник Херсонського університету. Серія: Гуманітарні науки*, 2019, 22(6), 23–29.
7. Лісова І.Б. Інтеграція фольклористики в культурологічну освіту: сучасні підходи. *Журнал культурологічних досліджень*, 2018, 14(3), 76–84.

8. Мартинова С.І. Методика формування фольклористичної компетентності у студентів культурологічних спеціальностей. *Теорія і методика навчання*, 2021, 8(4), 101–108.
9. Шевченко Л. А. Фольклористична підготовка студентів у системі вищої освіти України. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. Серія «Гуманітарні науки»*, 2019, 17(6), 45–50.
10. Яценко О. М. Використання фольклору в навчальному процесі: нові підходи до методики викладання. *Наукові записки*, 2017, 10(1), 50–58.

REFERENCES:

1. Andrieieva, T. V. (2018). Teoretyko-metodolohichni osnovy pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv u haluzi kul'turologii [Theoretical and methodological foundations of preparing future specialists in the field of cultural studies]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka – Pedagogical education: theory and practice*, 3(2), 15–24 [in Ukrainian].
2. Bilous, O. V. (2020). Formuvannia kul'turologichnoi kompetentnosti studentiv u vyshchii shkoli [Formation of cultural competence among students in higher education]. *Zhurnal pedahohichnykh doslidzhen' – Journal of Pedagogical Research*, 32(5), 54–61 [in Ukrainian].
3. Herasymova, I. P. (2019). Problemy fol'klornoï osvity v Ukraini: novi vyklyky ta pidhody [Problems of folklore education in Ukraine: new challenges and approaches]. *Kul'turologichni studii – Cultural Studies*, 7(1), 88–95 [in Ukrainian].
4. Kopylova, N. I. (2021). Rol' folklorystychnoi pidhotovky u rozvytku kul'turologichnoi osvity [The role of folkloristic preparation in the development of cultural education]. *Aktyal'ni problemy humanitarnykh nauk – Actual Problems of Humanities*, 15(4), 72–80 [in Ukrainian].
5. Kovalenko, V. V. (2020). Teoretychni zasady rozvytku folklorystychnoi kompetentnosti u studentiv kul'turologichnykh spetsial'nostei [Theoretical foundations of the development of folkloristic competence in students of cultural studies specialties]. *Fol'klor i kul'tura – Folklore and Culture*, 12(2), 34–41 [in Ukrainian].
6. Kuz'menko, I. M. (2019). Folklor yak osnova kul'turologichnoi osvity: problemy ta perspektyvy [Folklore as the basis of cultural education: problems and perspectives]. *Naukovyj visnyk Khersonskoho universytetu. Seriya: Humanitarni nauky – Scientific Bulletin of Kherson University. Series: Humanities*, 22(6), 23–29 [in Ukrainian].
7. Lisova, I. B. (2018). Integriatsiia folklorystyky v kul'turologichnu osvity: suchasni pidhody [Integration of folklore studies into cultural education: modern approaches]. *Zhurnal kul'turologichnykh doslidzhen' – Journal of Cultural Studies*, 14(3), 76–84 [in Ukrainian].
8. Martynova, S. I. (2021). Metodyka formuvannia folklorystychnoi kompetentnosti u studentiv kul'turologichnykh spetsial'nostei [Methodology of forming folkloristic competence in students of cultural studies specialties]. *Teoriia i metodyka navchannia – Theory and Methodology of Teaching*, 8(4), 101–108 [in Ukrainian].
9. Shevchenko, L. A. (2019). Folklorystychna pidhotovka studentiv u systemi vyshchoi osvity Ukrainy [Folkloristic preparation of students in the system of higher education of Ukraine]. *Visnyk LNU imeni Tarasa Shevchenka. Seriya "Humanitarni nauky" – Bulletin of LNU Taras Shevchenko. Series "Humanities"*, 17(6), 45–50 [in Ukrainian].
10. Yatsenko, O. M. (2017). Vykorystannia folkloru v navchal'nomu protsesi: novi pidhody do metodyky vykladannia [The use of folklore in the educational process: new approaches to teaching methodology]. *Naukovi zapysky – Scientific Notes*, 10(1), 50–58 [in Ukrainian].